

Bibeltgaven 1 | 26

BIBELSELSKAPETS INTERNASJONALE ARBEID

Hovedtema
**Bibler til
Jordan**

En jordansk skolegutt får sin første bibel. Gjennom kristne skoler, menighetsarbeid og ledertrening for unge styrkes den lille kristne minoriteten i Jordan. Behovene er store: Traumatiserte flyktninger fra krigsrammede naboland har strømmet til landet. Bibelselskapet arbeider både blant de lokale kristne og flyktningene – for å gi trygghet og håp gjennom evangeliet, men økonomien er sårbar.

Les mer på side 4–22.

BIBELGAVEN nummer 1 2026
Årgang 65

Bibelgaven (tidligere: Nytt om Bibelen) kommer ut fire ganger i året.

Bladet sendes gratis til alle givere og andre interesserte.

OPPLAG DETTE NUMMER:
14.500

Ettertrykk er tillatt ved kildeangivelse.

BIBELMISJONENS GAVEKONTO:
3000.16.16869
VIPPS: 828570

REDAKTØR:
Bjørn Håkon Hovde,
bhh@bibel.no

I REDAKSJONEN:
Kari Fure, Dan Aksel H. Jacobsen
og Helene Fagervik

BIBELMISJONSLEDER:
Kari Fure, kaf@bibel.no

FORSIDEFOTO:
Dan Aksel H. Jacobsen

LAYOUT:
Ole Arnøy

TRYKK:
Andvord Grafisk as

BIBELGAVEN
Postboks 6624 St. Olavs plass,
0129 Oslo

GENERALSEKRETÆR:
Øyvind Haraldseid, oh@bibel.no

MELDING OM
ADRESSEENDRING:
Telefon 47 97 64 70
giver@bibel.no

Håp i hjertet av Midtøsten

Jordan ligger i hjertet av Midtøsten og har en usedvanlig rik historie.

Her døde Moses, etter at han hadde sett utover landet Gud hadde lovet. Besøker du Jordan, vil du møte denne rike historien og på samme tid også møte Midtøstens mange store og komplekse utfordringer. Midt i dette landskapet arbeider Det jordanske bibelselskapet.

Jordan er omgitt av land i krise og bærer derfor store byrder på vegne av sine naboland. Hvem vet hvor mange flyktninger fra Syria og Irak som har søkt tilflukt i Jordan? Blant dem finnes mange familier som har mistet alt. Noen har beholdt sin kristne tro, andre har mistet den på veien, av ulike grunner. Bibelselskapet tilbyr mer enn bare bibler og trykksaker. Gjennom deres arbeid får mennesker trøst, et lyttende øre og fornyet håp. En bibel, et barnehefte kan være det som gir en familie følelsen av at de ikke står helt alene.

Sentralt i Bibelselskapets arbeid er også Balasan-senteret. Senteret tjener alle kirkesamfunn, og tilbyr traumebehandling, rådgivning og familiearbeid. Her gis opplæring, terapi og bibelsk veiledning til enkeltpersoner, familier og kirkeledere.

Kristne og muslimer lever tett sammen i Jordan. Ofte i dialog og med respekt, men spenningene er aldri langt borte. Bibelselskapet lever med disse spenningsene og jobber for å redusere dem

Øyvind Haraldseid

GENERALSEKRETÆR
I BIBELSELSKAPET

gjennom sitt arbeid og ikke minst ved måten de arbeider på. Jordan fungerer som et stabilt knutepunkt midt i en region preget av uro. Og fordi landet har større handlingsrom enn mange av sine naboer, kan også Bibelselskapet distribuere bibler og kristne ressurser til områder der dette arbeidet nesten ikke er

mulig. Det gjør at innsatsen i Jordan får en rekkevidde som strekker seg langt utover landets grenser.

I alt dette har også Bibelselskapet et stort fokus på barn og unge. Mange vokser opp i trange kår, enten som flyktninger eller i lokalsamfunn med begrensede muligheter. Omtrent en tredel av befolkningen i Jordan er under 15 år, og når kirkene får bibler, bøker og undervisningsopplegg de kan bruke lokalt, legges evangeliet ned som et grunnlag for livet, og framtidens kirke bygges. Trygge fellesskap for undervisning, lek og samtale gir retning og håp – ikke bare for barna selv, men for kommende generasjoner.

Bibelselskapet i Jordan står i et arbeid som binder sammen omsorg, tro, kultur og undervisning. Mye av arbeidet skjer i det stille, i en region som stadig trenger nye og sterke uttrykk for håp. Det en innsats som har stor betydning – for enkeltmennesker, for samfunn og for framtiden.

Dette viktige arbeidet inviterer vi også deg til å være med på. ●

16

Den kristne kirke i Jordan har dype røtter i ortodoks tradisjon, og fortsatt er dette det største kirkesamfunnet i landet. Det jordanske bibelselskapet arbeider på tvers av alle kirkelige tradisjoner. I staben, blant frivillige og mottakere, møtes ortodokse, katolikker og protestanter i en levende mosaikk som også når inn til den ikke-kristne majoriteten. Målet er det samme: å bringe Guds ord til menneskene.

Bibelgaven 1|26

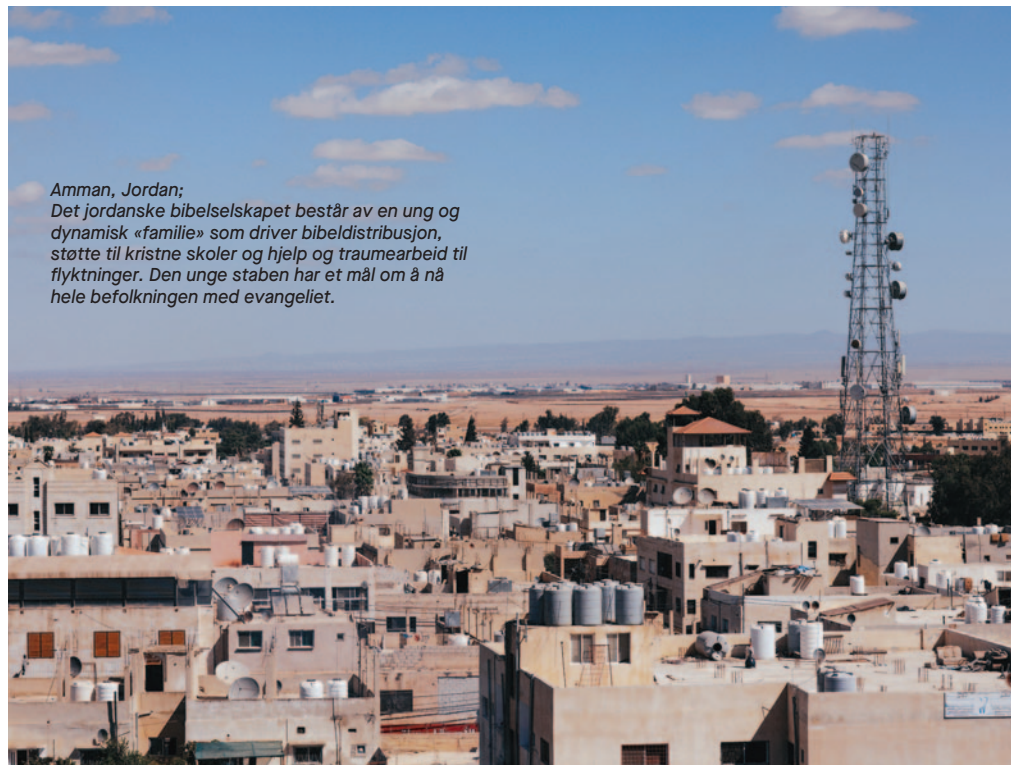
► JORDAN:	– Jeg drømmer om en bibelbevegelse i Midtøsten	4
JORDAN:	Trygg på skolen – trygg i troen	6
JORDAN:	Unge ledere, store spørsmål	8
JORDAN:	Bibelselskapets åpne dør i Amman	10
JORDAN:	Reddet av korset	14
JORDAN:	– Guds ord forener oss	16
JORDAN:	Framleis på flukt fra Irak	17
JORDAN:	Umettelig behov for traumelindring	18
JORDAN:	Håp i veikrysset	20
JORDAN:	Hun fulgte hjertet sitt til Bibelselskapet	22
NORGE:	Bibeldagen 2026	23

Jordan

- Et konstitusjonelt kongedømme som styres av hashemitt-dynastiet
- En ny statsdannelse opprettet etter første verdenskrig.
- En tredjedel av befolkningen er under 15 år.
- Har tatt imot noen av verdens største flyktningegrupper.
- En rekke områder øst for Jordan-elven kan knyttes til bibelsk historie.

Kilder: Store norske leksikon og UNHCR

Amman, Jordan;
Det jordanske bibelselskapet består av en ung og dynamisk «familie» som driver bibeldistribusjon, støtte til kristne skoler og hjelp og traumearbeid til flyktninger. Den unge staben har et mål om å nå hele befolkningen med evangeliet.

- Jeg drømmer om en bibelbevegelse i Midtøsten

Jordan er et stabilt land i en urolig del av verden. Dette gir Det jordanske bibelselskapet helt spesielle muligheter. Skal de lykkes, trenger de hjelp fra norske givere.

– Vi er som en familie, sier **Munther Al-Namat**, generalsekretær i Det jordanske bibelselskapet.

Han sitter på kontoret og ser unge medarbeidere fly inn og ut av dørene. Noen er på vei for å drive barnearbeid. Andre for å ta en tårn i bibelbutikken, drive kurs i traumelindring eller dele ut mat og bibler til flyktninger.

Selv er Munther som en far i bibelfamilien. Han er en trygg og visjonær leder, som er tett på arbeidet.

Munther snakker ærlig om at det koster å drive bibelarbeid i Midtøsten. Uten å gå i detalj, forteller han at de møter mye motstand.

– Det har en pris. Vi kunne ikke gjort dette uten et kall fra Gud. Har en ikke et kall, holder en ikke ut i lengden.

At behovene er mye større enn inntektene, er en av utfordringene han møter hver eneste dag. Det derfor Bibeldagen 2026 er viet Jordan; for å hjelpe Det jordanske bibelselskapet å dele Guds ord i regionen.

Selv om utfordringene er mange, er lyspunktene enda flere

– Den største gleden er å se hvordan Guds ord virker, sier Munther. – Vi ser liv bli forvandlet og mennesker finne håp og fred. Vi ser også en generasjon unge fra ulike kirkesamfunn som lever med Bibelen i hverdagen. Det er slike ting som oppmuntrer meg og teamet til å fortsette.

Han har ikke alltid hatt en stor flokk å lede. Da han begynte i stillingen i 2009, hadde han to ansatte på et trangt kontor. I dag har de en stab på over 30 fulltids- og deltidsansatte og 115 frivillige.

Munther Al-Namat er generalsekretær for Bibelselskapet i Jordan.

Det jordanske bibelselskap

- Grunnlagt i 1972.
- Historien går tilbake til 1816, da misjonærer startet bibeldistribusjon i Jordan, Syria, Libanon og Irak, støttet av bibelselskapene i USA og Storbritannia.
- Prioriterte områder: Utruste kirker og troende, publisere bibler og bibelinspirert materiale, sosialt arbeid blant flyktninger og trengende jordanere

– Før inviterte vi frivillige inn, nå tar ungdommer selv kontakt. De har sett på sosiale medier hva vi gjør og vil være med. De vil bruke tiden sin på noe meningsfullt, forteller Munther.

Generalsekretæren er seg bevisst at Jordan er i en særstilling i regionen. Det er et stabilt land, der kristne har stor grad av trosfrihet, men er omgitt av land preget av krig og uro.

Jordan har tatt imot et stort antall flyktninger. De fleste kommer fra de palestinske områdene og Syria, men det er også mange fra Irak, Jemen, Sudan, Somalia og andre land.

For Det jordanske bibelselskapet gir stabiliteten i hjemlandet frihet og sikkerhet. Dette gir muligheter som generalsekretæren er opptatt med å forvalte godt.

De samarbeider med jordanske kirker om å hjelpe både jordanere og flyktninger. Munther har også et ønske om å støtte bibelselskaper som arbeider under vanskelige forhold i andre land i regionen.

– Den arabiske verden har en stor plass i hjertet mitt. Hvis brødre og søstre i naboland trenger hjelp, kan jeg ikke bare sitte

stille og si at det ikke er min jobb. Jeg må gjøre det jeg kan, sier Munther.

Når han får spørsmål om Bibelselskapets behov, svarer han «kapasitet». Han vil bygge menneskelig kapasitet og kapasitet i form av en egnede lokaler.

Lokalene de leier i dag, er for trange. De vet også at huseier når som helst kan be dem flytte, slik de har opplevd tidligere. Mange huseiere vil ikke leie ut til kristne virksomheter.

– Derfor haster det å fullføre et nytt bibelhus så snart som mulig. Det vil gjøre oss mer effektive og gi mer frihet, sier han.

Takket være en stor gave fra en norsk giver, har Det jordanske bibelselskapet kunnet kjøpe en sentralt plassert tomt i hovedstaden Amman. Alle tillatelser fra myndighetene er på plass. Nå gjenstår det å skaffe finansiering til selve husbyggingen.

Generalsekretæren er overbevist om at bibelhuset blir viktig for å nå målet om å gjøre Bibelen tilgjengelig for alle i Jordan.

– Drømmen min er å få oppleve en bibelbevegelse i regionen. Det er dette jeg ber om, sier Munther Al-Namat. ●

Farah og klassevenninnen Nataly har begge deltatt på skolens lag i bibelquiz.

Bibelquiz

For første gang i Jordan har skolen startet med bibelquiz, en vennlig kunnskapstevling mellom de kristne elevene i landet.

– Jeg var med på bibelquiz i vår, og laget vårt kom på tredjeplass, stråler 14 år gamle **Farah Haddad**, som også er aktiv på skolens fotballlag.

– Bibelen betyr mye for meg. Kjernen i evangeliet er at Jesus kom og døde for oss for å gi oss tilgivelse. Når jeg ber, merker jeg at det gir meg styrke, sier hun.

Ved Den katolske grunn-skolen i Amman opplever kristne barn et trygt skolemiljø der tro, læring og fellesskap preger hverdagen.

Trygg på skolen – trygg i troen

I Jordan er kristne skolebarn ofte alene i den offentlige skolen. Gruppepress og identitetskonflikt kan føre til at de vender seg bort fra troen. Når Bibelselskapet betaler skolepenger for fattige, kristne barn, hjelper de også familiene til å bli værende i landet.

– Skolen vår eies og drives av den romersk-katolske kirken og er én av 24 «latinskoler» i Jordan, forklarer rektor **Nadia Amari**.

I dag markeres skolens fredsdag. Elevene er kledd i hvitt, og skolen er pyntet med ballonger og tegninger.

Kristent fellesskap

– Selv om dette er en kristen skole, har kun 23 prosent av elevene kristen bakgrunn. Også muslimske foreldre søker barna sine

hit fordi de opplever at skolemiljøet er bedre her enn i den offentlige skolen, forteller rektor.

Kristendom er en obligatorisk del av læreplanen, men de muslimske elevene har egen, tilpasset undervisning i islam. Som del av et kristent skolefellesskap må de likevel forholde seg til kristne symboler og høytider. På den måten opparbeider de seg respekt og toleranse for kristen tro.

– I den offentlige skolen er det gjerne kun tre-fire kristne elever på en skole med flere tusen elever, forteller Bibelselskapets generalsekretær **Munther Al-Namat**.

Selv om lovverket skal sikre religionsfrihet og likeverd, opplever mange kristne sårende bemerkninger fra medelever. De er gjerne den eneste kristne i klassen og blir avkrevd forklaringer de ikke er i stand til å gi. En velkjent anklage er at Bibelen er forfalsket.

– Hvordan skal et barn klare å imøtegå slike spørsmål – særlig når de kommer samlet fra medelevene og kanskje også fra læreren? spør Munther.

Dessuten stilles elevene ofte overfor forventninger om å delta i muslimsk bønn og praksis.

Press, identitet og tro

– Selv gikk jeg på en katolsk skole fram til 6. klasse. Da hadde ikke familien min lenger råd til å betale skolepengene, og jeg måtte begynne i den offentlige skolen. Allerede fra første dag ble jeg forhørt av mine medelever: «Hvorfor er du kristen?» eller «Du kommer til å ende i helvete», forteller Munther.

Ettersom presset var så stort, bestemte han seg for å studere Koranen og islam.

– Jeg ble som en muslim. Da min mor fant en koran mellom skolebøkene mine, ba hun broren min om å ta meg med til kirken, forteller han.

Bibelselskapet opplever det hele tiden: Foreldre forteller om døtre som kommer hjem fra skolen og spør mamma eller pappa om de kan kjøpe hodeplagg til dem. Læreren har nemlig fortalt at det er en skam for kvinner at de ikke går tildekket.

– I den offentlige grunnskolen blir barna sosialisert inn i islam. De blir mer og mer muslimske og frakoplet kirken og Gud, sier Munther.

Med støtte fra familien og kirken fant Munther tilbake til Jesus.

– Innsatsen for skolene er et av våre viktigste arbeidsområder. Jeg har selv erfart det!

Stipender til kristne familier

Så langt det er mulig, støtter Bibelselskapet trengende kristne familier med stipender som dekker inntil 30 prosent av skolepengene. Men for de fattigste er heller ikke det tilstrekkelig.

– Vi får inn svært mange søknader, og ventelistene er lange. For at flest mulig skal få hjelp, er støtten begrenset til tre år. Det er egentlig fortvilende for oss at vi ikke har økonomi til å hjelpe alle kristne familier – for et trygt og støttende skolemiljø er helt grunnleggende for å bevare barna i troen.

Den kristne befolkningen i Jordan utgjør om lag tre prosent, og tallet er synkende. Det skyldes lavere fødselstall enn blant majoritetsbefolkningen, og at kristne og andre religiøse minoriteter i større grad utvandrer fra landet. Derfor blir det ekstra viktig å sikre de få gjenværende kristne barna et solid trosfundament. ●

Lys i en fattig bydel

Den katolske Kristus Konge-kirken ligger «downtown» i Al Misdar, den eldre, østlige delen av Amman, et av byens fattigste strøk med mange lavinntektsfamilier og flyktninger.

– I tilknytning til kirken driver vi en katolsk barne- og ungdomsskole og et sykehus. I Jordan finnes det en offentlig speiderbevegelse som alle kan slutte seg til, men vår speidergruppe er forankret i menigheten og er den eldste speidergruppen i landet. Speiderne er en integrert del av fellesskapet og aktivitetene i kirken vår, og de gjør også frivillig arbeid for Bibelselskapet.

Pater og sogneprest **Solomon Shubash** (bildet)

Foto: Bjørn Håkon Hovde

30.60.100

Taqaddam er del av en større satsing Bibelselskapet kaller 30.60.100. Navnet er hentet fra Jesu lignelse om såkornet, der frø i god jord bærer frukt tretti, seksti og hundre foll (Matt 13,8).

Visjonen er at barn og unge får vokse og bære rik frukt i kirke og samfunn. Lederprogrammet utrunder ungdom til tjeneste gjennom opplæring i apologetikk, sjelesorg, ledelse og det å leve som disippel (disippelskap).

– For å opprettholde arbeidet trengs langsiktig finansiering, ledertrening, godt undervisningsmaterieil, trykking og distribusjon av barne- og ungdomsbibler – og ikke minst forbønn, sier prosjektkoordinator **Haya Khoury** (bildet).

Frivillige ungdommer i Taqaddam-programmet i Jordan, der unge kristne utrustes til tjeneste gjennom disippelskap, apologetikk, sjelesorg og ledelse.

Unge ledere, store spørsmål

I Jordan er tro ikke en privatsak. Religiøse spørsmål dukker opp overalt – på skolen, i media og på arbeidsplassen. «Derfor må vi utruste kristne til å kunne svare på selv de mest krevende spørsmål», sier prosjektkoordinator i Bibelselskapet **Haya Khoury**.

Gjennom programmet **Taqaddam** formes framtidens jordanske kirke. Hvert år søker hundrevis av unge kristne seg til Bibelselskapets kurs i apologetikk, disippelskap, sjelesorg og ledelse. Som betaling gir de av sin egen tid.

Da Bibelselskapet inviterte kristne ungdommer til frivillig arbeid, spredte ryktet seg raskt på sosiale medier: Her fantes et

felleskap der unge kristne kunne vokse i tro og tjeneste.

En livsskole

Slik ble Taqaddam etablert. Det arabiske ordet betyr «å gå fram» eller «framskritt». Programmet er et flerårig lederutviklingsløp med fire hovedspor: apologetikk (trosvorsvar), disippelskap, sjelesorg og ledelse.

Prosjektkoordinator Haya Khoury beskriver det som en livsskole som både fører ungdom tilbake til kirkene – og lederskapet tilbake til ungdommene.

Som kristne i et muslimsk majoritetssamfunn møter de unge stadig den islamske forestillingen om en Gud som først og fremst kontrollerer og straffer.

– Mange bærer med seg et bilde av Gud som hele tiden ser etter feil. Gjennom Taqaddam hjelper vi de unge til å oppdage Gud som Far – han som elsker, bærer og kaller, sier hun.

Også frivillighet koster

Majd Al-Nimri

Bibelselskapet har til enhver tid 100–150 frivillige unge knyttet til Taqaddam.

– For staben krever det mye å holde et slikt program i gang. Lokaler, materiell, veiledere og reiser for deltakerne koster langt mer enn vi selv har råd til. Derfor er vi helt avhengige av støtte fra internasjonale bibelvenner, sier Haya.

Majd Al-Nimri (24) er medisinstudent fra byen Zarqa, og den eneste kristne i sitt kull. Før Taqaddam unngikk han ofte spørsmål om tro.

– Jeg har hørt dem så mange ganger, sier han: «Tror dere virkelig på tre guder?» og «Er ikke Bibelen forfalsket gjennom historien?»

Gjennom apologetikksporet har han fått kunnskap og ro.

– Nå har jeg trygghet og verktøy til å snakke åpent og svare ærlig og rolig, også når den andre er konfronterende, sier han.

Disippelsporet lærte ham å lese Bibelen langsamt og sette av «alene-tid» med Gud. Likevel var det sjelesorgdelen av programmet som skulle få størst betydning for ham. I en kultur der følelser ofte er skambelagt, ble samlingene små gruppeterapi-økter.

Majd forteller om en medstudent som slet med personlige traumer og nesten sluttet å snakke med andre.

– Jeg fulgte henne daglig i seks–sju måneder. Jeg dømte ikke, men lyttet og ga råd når hun ba om det. I dag er hun et helt annet menneske, sier han.

Alene som kristen

En annen av kursdeltakerne, **Sara Nasraween** (24), forteller at hun studerer ved en militær skole og er den eneste åpne kristne blant nesten 1500 elever. Korset hun bærer i smykket om halsen, blir stadig gjenstand for kommentarer.

– Derfor meldte jeg meg først til apologetikksporet, både for å få svar på mine egne og andres spørsmål om hvorfor jeg tror på korset og ikke på profeten, sier hun.

I dag tenker hun ofte på hvordan hun skal forkynde frelsen i et muslimsk samfunn uten at nåden blir misforstått som «fribillett».

– Det er et stort ansvar, sier hun stille.

– Men i Taqaddam blir jeg stadig minnet om at Herren holder hånden over oss – også når vi står alene med korset.

Bak historiene til Majd, Sara og andre frivillige ligger det utallige timer – og et bibelselskap som strekker ressursene lenger enn budsjettet egentlig tåler. I et land der 70 prosent er unge, er Taqaddam likevel blitt et av de viktigste svarene Bibelselskapet kan gi – både til kirken og til generasjonen som skal bære den videre. ●

Bibelen i sentrum

– Tidligere vegret jeg meg for å sitte alene med Bibelen, for jeg var redd for hva Gud kunne komme til å fortelle meg. Nå opplever jeg stillhet med Bibelen som en kilde der Gud gir meg klare svar og holder meg oppe, sier **Sara Nasraween** (bildet).

Bibelen er selve grunnmuren i Taqaddam-programmet. Hver kurskveld tar utgangspunkt i bibeltekster som ofte drøftes med utgangspunkt i utfordringene unge kristne har i et muslimsk majoritetssamfunn. Alle nye deltakere får sin egen bibel når de begynner.

– Dette stedet har forandret livet til mange mennesker. Til bokhandelen, midt i en av de mest kjente gatene i Amman, kommer folk med ulik bakgrunn – muslimer og kristne, rike og fattige – for å bla i en bok eller stille et spørsmål. Her får de møte sannheten om Jesus og kan kjøpe en Bibel på et språk de forstår. Noen går ut igjen med en liten bok i hånden – og Gud bruker den til å forvandle liv.

Majd (bildet)

– Dette stedet har forandret livet til mange mennesker, sier filmskaperen **John** (t.v.), som sammen med ingeniørstudenten **Marcus** bruker Bibelselskapets bokhandel som sitt faste møtested.

Bibelselskapets åpne dør i Amman

Bibelselskapets bokhandel ligger et par steinkast fra kontorene i bydelen Jabal, mellom kafeer, ambassader og små verksteder, rett over gaten for Safadi-moskeen.

– Det skapte litt rabalder da vi åpnet med moskeen som nærmeste nabo, sier **Majd** og smiler.

Han er 24 år og jobber til daglig i Jordan Economic Forum. Etter arbeidstid går han gjerne rett til bokhandelen.

– Bokhandelen er mitt viktigste tjenestested, sier han.

I tillegg deltar han aktivt som frivillig medarbeider og har gjennomført Taqaddam-kursene.

– I bokhandelen møter jeg folk som aldri ville gått inn i en kirke. Men hit tør de komme, bla i bøkene og stille spørsmål.

Bydelen Jabal ligger på en av de sju høydene i Amman. Gatelivet er intenst, men tempoet lavere enn i de nye forretnings-

strøkene lenger vest. Litt som Grünerløkka i Oslo. Hit kommer gjerne studenter, unge par og eldre menn som vil ha en kaffe og en prat.

– De spør: Kan vi stole på Bibelen? Hva er forskjellen mellom Bibelen og Koranen? Hvem er egentlig Jesus? forteller Majd.

– Jeg prøver alltid først å lytte. Så åpner vi Bibelen i fellesskap, og jeg forklarer hvordan den ble til og hvorfor den er så viktig for oss kristne.

John og Marcus

Ved et lite bord midt i lokalet sitter **John** og **Marcus** med en datamaskin, mobiltelefoner og hver sin kopp kaffe. De er blant bokhandelens stamgjester.

– Jeg jobber i nærheten. Når jeg er ferdig

på vakt, kommer jeg hit for å lese, sier Marcus.

John uttrykker det mer personlig:

– Dette stedet gir meg rom til ro og tankearbeid. Du kan ta en kaffe, du kan lese – ikke bare bøker, men også menneskene som kommer hit.

Marcus studerer maskinteknikk, John er filmskaper. Begge er aktive i pinsemenigheten.

– Bibelen er Guds ord, veiledningen for livet mitt, sier Marcus.

– Hvis jeg skal si ett ord om Bibelen, er det kjærlighet. Korset skulle være smerte, men ble kjærlighet, sier John.

De ser hvordan Bibelselskapets bokhandel åpner dører som ellers ville vært stengt.

– Mange kommer hit for å stille spørsmål. De fleste i Jordan er muslimer, og de har stereotyper om kristne. Her får de møte kristne ansikt til ansikt. Når de får sannheten, begynner de å søke videre, sier John.

Med niqab i kirken

Han forteller om muslimer som nå kommer jevnlig til kirken hans.

– Noen kvinner kommer de første gangene i niqab, for at ingen skal kjenne dem igjen på veien til gudstjeneste. Det sier litt om hvor sårbart det kan være å søke evangeliet i Jordan, sier han.

Bokhandelen er et bindeledd inn mot et voksende ungdomsmiljø. John og Marcus snakker varmt om «House of Prayer», et bønnested der unge fra ulike menigheter samles hver tirsdag kveld.

– Fire timer med lovsang og bønn, sier John med et smil.

Behov for internasjonal støtte

Mens bibelarbeidet hovedsakelig skjer gjennom menighetene, gir bokhandelen Bibelselskapet en annen type nærkontakt med mennesker – midt i hverdagen. Men det koster:

Husleie, lønn til medarbeidere, import av bibler og kristne bøker, lagring, strøm, avgifter og transport til menigheter og flyktningleirer – alt må betales. Bibelselskapet selger bibler så rimelig som mulig og tilbyr mye materiell gratis.

– Inntektene fra salget dekker bare en liten del av kostnadene, sier generalsekretær Munther Al-Namat.

– Resten er det bibelvenner som gjør mulig.

Frø blir sådd

En kunde kommer bort til disken med en enkel bibelutgave. Majd pakker den diskret ned i en pose.

– Hvis jeg merker at noen ikke har råd, eller bare så vidt har tatt sine første skritt på trosveien, gir jeg dem kanskje Bibelen gratis – og et lite hefte om hva kristne tror, sier han.

Han forteller om en mann som først fikk et hefte, siden kom tilbake og fikk en bibel – og senere ble leder for i en menighet i hjemlandet.

– Folk kommer inn for å kjøpe en bok eller fordi de er nysgjerrige. Ofte går de ut igjen med et første møte med Jesus, sier Majd med et smil. ●

Bibelselskapets bokhandel

Bokhandelen ligger i Rainbow Street, en av Ammans kjente gater. Her selges bibler på flere språk, barnebøker, studiemateriell, andaktsbøker og kristen litteratur. Lokalet fungerer også som møteplass, med sitteplasser, kaffe og trådløst nett.

For å holde prisene lave, må Bibelselskapet dekke mellomlegget mellom innkjøpspris, frakt, toll og faktisk salgspris. I tillegg kommer husleie, lønn til ansatte, trykksaker, lager og distribusjon til menigheter og prosjektarbeid i hele landet.

Gaver fra bibelvenner gjør det mulig å holde dørene åpne.

Jordan i Bibelen

Jordan er et arkeologisk skattkammer med en lang rekke funn knyttet til både Det gamle og Det nye testamente.

- Herfra så Moses inn i det lovede landet fra Nebo i Moab (5 Mos 34).
- Ved Al-Maghtas plasserer kristen tradisjon stedet for Jesu dåp (Joh 1,28; Matt 3,13).
- Nær Dødehavet finnes steder som enkelte forskere forbinder med Sodoma og Gomorra, og hulen tidlige kristne knyttet til Lot (1 Mos 19).
- Nord i landet lå Gerasa (dagens Jerash), en av byene i Decapolis (Mark 5).
- Denne delen av Levanten rommer også Gilead, som tradisjonen knytter til profeten Elia (1 Kong 17,1), og elven Jabbok, der Jakob kjempet med Gud (1 Mos 32).

Betania på den andre siden av Jordan: Fra en høyde i Jordandalen ser vi mot Vestbredden i det fjerne. Bygningene i sentrum er del av det historiske kirkekomplekset ved Al-Maghtas, som betyr «dåpsstedet». Ifølge tradisjonen var det her Johannes døperen virket og Jesus ble døpt. Pilegrimsmålet er anerkjent av UNESCO som et verdensarvsted. ▼

Mange skjulte kristne

Religionsstatistikk fra muslimske land er misvisende, for den bygger på offisielle registreringer, ikke faktisk trosliv. I flere land er frafall fra islam straffbart eller gir alvorlige sivilrettslige konsekvenser, noe som gjør konvertering farlig.

I land som Egypt og Jordan godkjenner ikke myndighetene at muslimer kan bytte religion, mens konvertering *til* islam godtas. Dermed fanges muslimske konvertitter aldri opp i statistikken.

(Kilde: Human Rights Watch)

Reddet av korset

– Jeg ville bare dø. Så ba en stemme meg om å si «Fader vår».

– Mens jeg fortsatt gikk fullt tildekket, lengtet jeg intenst etter korset. I nabolaget er det to kristne kirker – og en av dem har et stort kors utenfor inngangen. Jeg lot som at jeg var sliten, og lente meg mot korset. Det ga meg fred, sier **Rana**. På bildet viser hun fram et foto fra tiden da hun bar hijab.

Leiligheten hennes ligger opp noen trange trapper i en blokk i en av Jordans større byer. Kors i tre og metall henger tett på veggene. Når bønneropet fra moskeen begynner å runge mellom husene, reiser hun seg og lukker vinduet bestemt.

Vi kaller henne **Rana**. Hun er 47 år, mor til fire, og tidligere muslim. Ved siden av henne sitter **Sara**, 18 år. Datteren har valgt samme vei. Sammen med dem er to kvinner fra menigheten og Bibelselskapets oversetter.

Rana har selv ingen betenkeligheter med å stå fram, men av hensyn til hennes og datterens sikkerhet må Bibelselskapet likevel skjermes navn og detaljer.

– Jeg er ikke redd, sier hun og smiler.

Hun vokste opp i et drusisk miljø, men da hun giftet seg med en muslimsk mann, ble hun avvist av sin egen familie. Hun la hele sin sjel i den nye religionen: ba, fastet, leste Koranen og gikk fullt tildekket. Så dør mannen hennes. Rana blir enke, og mørket senker seg.

– Jeg gikk inn i en dyp depresjon og sa til Allah: «Du hjelper meg ikke. Da finnes du ikke.» Jeg sluttet å be og planla å ta mitt eget liv, sier hun.

Det eneste som holdt henne igjen, var barna. Hun begynte å legge planer for at døtrene skulle ha noen som tok seg av dem etter at hun var borte.

Så kom drømmene

– En natt, da jeg hadde lagt meg og sovnet, hørte jeg det klart: «Gå og be Fader vår.» Den samme setningen, igjen og igjen. Jeg ble sint: Hvem er det som snakker til meg? Men stemmen var så vakker, sier hun.

Så setter hun seg opp og sier ordene høyt. Hun har ikke hørt dem før. Neste morgen tar hun fram telefonen og søker på ordene «Fader vår». Da oppdager hun at det er en kristen bønn. Plutselig dukker det opp bibelvers, andakter – og en digital bibel.

– Det var som teksten snakket rett til meg. Selvmordstankene mistet taket. Jeg kunne sitte i timevis og lese Bibelen, forteller hun.

Utad forble alt som før, men hun la av seg niqaben og brukte kun hijab. Hun hadde ennå ingen kirke, bare mobilen og den

milde stemmen fra drømmene. Etter hvert fant hun kristne sendinger på TV og sosiale medier. Via Facebook ble hun invitert til en menighet i nabolaget.

– Jeg forventet avvising, men ble møtt med klemmer og kaffe. Da tenkte jeg: Hvis de som følger Jesus tar meg imot på denne måten, da gjør kanskje Gud det også, sier hun.

Datteren har sett forvandlingen

– Jeg visste at mange ville mene at mor fortjente å dø hvis hun forlot islam. Tradisjonene er sterke der vi kommer fra, sier datteren Sara (18).

Samtidig strevde hun selv med det hun lærte i religionstimene på skolen.

– Jeg kom hjem og sa: «Det læreren sier om Gud, kan ikke stemme.» Jeg var lei av å være redd hele tiden. Hijaben ble som et fengsel. Jeg hadde faktisk spøkt med at jeg ville bli kristen kun for å ta den av, forteller hun.

Det som overbeviste henne, var endringen hun så hos moren.

– Mor ble mildere og tryggere, sier Sara.

Som 15-åring begynte hun å lytte til de samme sendingene som moren, og lese i Bibelen. Det gjorde også den ene søsteren hennes.

– Det var som om noen banket på en dør inne i meg. Jeg var redd, men jeg visste: Dette er sant. Jeg vil følge Kristus, sier hun.

Motstanden fra den øvrige familien kom raskt. Den eldste søsteren advarte dem, og svigersønnen nektet å kjøre moren og de to yngste søstrene etter at de tok av hijaben.

– «Jeg kjører ikke kvinner som ikke går tildekket,» sa han. Da tok vi bare en taxi i stedet, ler Rana.

– Friheten i Kristus var viktigere enn komforten.

Hun blir stille et øyeblikk, ser bort på korsene på veggen og så på Sara.

– Jeg var klar til å dø. Kristus ga meg livet tilbake. Det er forskjellen: Før var jeg bare en slave. Når jeg nå ber, snakker jeg med en Far. Vi er barna hans. Hvordan skulle jeg kunne holde det skjult og tie om det? ●

Hendelsen ved Jordanelva

Rana forteller at Gud hadde gitt henne tegn lenge før drømmene om Fadervår.

Hun tenker ofte på utflukten til dåpsstedet ved Jordanelven, et pilegrims-mål for kristne, men også et populært reisemål blant muslimer:

«På den tiden var eldste-datteren, Mariam, språkløs. Legene hadde ikke funnet noe galt. Plutselig så jeg at broren hennes hadde dratt henne ned til vannet og dukket henne under. Jeg ble rasende og dro henne opp. Jeg vet ikke hvorfor, men jeg tok vann i hendene, gjorde korstegnet over ansiktet hennes og så opp: *‘Maria, dette barnet bærer ditt navn. La henne snakke.’*

To måneder senere begynte hun å snakke.»

Gud har brukt ett vers til å forvandle livet mitt:
«For her er det åpne dører og rike muligheter for meg, og motstanderne er mange.» (1 Kor 16,9)

I Jordan ser vi dette hver dag. En tredjedel av befolkningen er flyktninger som kom fra ødeleggelse og håpløshet, men som gjennom Bibelen og evangeliet får nytt liv og blir Jesu etterfølgere og våre medarbeidere.

Jeg elsker Norge og takker Gud for fellesskapet mellom kristne i våre to land. Jeg håper og ber om at vi sammen kan gjøre det mulig å nå enda flere i Jordan og Midtøsten med evangeliet.

Pastor **Khalil Halaseh** i Nazarenerkirken, Amman (bildet)

– Guds ord forener oss

Jordan huser et overraskende mangfold av kristne trossamfunn. Fra den livlige lovsangen i Pinsekirken til den stille liturgien i de gamle katedralene – her oppleves kristen enhet sterkere enn de historiske skillelinjene.

Gudstjenesten i pinsekirken dirrer av energi. I nesten en time står menigheten i lovsang med løftede hender. En koptisk biskop fra Egypt sitter på første rad og tar inn en helt annen form for gudstjeneste enn han er vant til. Bakerst sitter noen kvinner i hijab. Når pastoren går på talerstolen og begynner å forkynde om et sant kristent sinnelag, blir det stille i salen.

Noen kilometer unna, i den gresk-ortodokse katedralen «Herrens fremstilling i templet» i bydelen Sweifieh, fylles rommet av røkelse, ikoner og gammel sang. En ung jente bærer lys og kors i prosesjon, mens presten messer foran ikonostasen. Det er en helt annen rytme enn i pinsekirken – men den samme Kristus som tilbes.

Felles for alle kirkene er noe du legger merke til allerede i døra: utstillingshyller fulle av bibler, hefter og småskrifter som forklarer den kristne tro.

– Vi forsyner menigheter av alle slag, ortodokse, katolske og evangeliske, med bibler og studiemateriell, sier administrativ assistent i Bibelselskapet, **Rola Bawab**.

– I et land der bare en liten minoritet kjenner evangeliet, er dette helt nødvendig.

– Men alt dette koster. Trykking, transport, bibler til barna, ressurshefter til ungdomsgruppene. Vi hadde ikke klart dette uten støtte fra bibelvenner i andre land.

– Vi er forent i troen på Guds ord, men vi er avhengige av støtte fra kristne brødre og søstre for å kunne opprettholde arbeidet vårt, sier Rola. ●

Framleis på flukt frå Irak

Dei sat på rekkje i ei kyrkje i Jordan og venta på hjelp. Dei skulle få kassar med matvarer, leiker til barna og biblar til dei som vil ha.

Dei kunne la biblane ligge igjen, dersom dei ville, men alle tok imot med synleg glede. Og kanskje var det ikkje så rart. For i Bibelen kan menneske finne håp og trøyst og lys over vegen. Og var det noko desse menneska trong, så var det håp.

«Heilt ærleg, alle desse tinga som vi får som hjelp, er viktige, men det viktigaste er Bibelen. For Gud vil at vi skal lære barna våre om vegen, slik at dei kan finne han», sa ein eldre mann.

Det var stort å sjå menneske vise bibelglede, men vondt å sjå dei som sat i den slitne kyrkjehallen. Det var eit slikt rom som finst i alle kyrkjer i Midtausten. Med stolar langs veggane, der folk som har ærend i kyrkja kan setje seg og kvile.

Dei som sat der denne dagen, hadde kvilt lenge nok. Dei ville vidare, men sat fast.

Synet av dei knuste meg. For eg har sett dei før. Ja, ikkje akkurat desse, sjølvsagt, men folket deira. Kaldearane. Assyrarane. Dei syrisk-ortodokse. Desse heimlause som har røter i dei gamle, historiske kyrkjene i Irak.

Dei har site slik, på stolar langs ein vegg i ei

kyrkje. I Beirut og Erbil og Amman. I år etter år har dei site og venta på at nokon skulle hjelpe, fordi dei vart fordrivne frå landsbyane sine, og ikkje lenger greier å hjelpe seg sjølv.

Ein gong levde dei gode liv. Så miste dei alt, fordi ulukkene har råka dei kristne irakarane som bølger.

Nokre fekk oppfyllt draumen om eit nytt liv i Melbourne og Södertalje og Quebeck. Andre vart sitjande fast som uvelkomne gjester i nabolanda utan sosiale rettar og utan lov til å ta seg arbeid

«Eg flykta til Jordan for at barna mine skulle få ei framtid», fortalde ein far som venta på hjelp i kyrkja i Amman.

«Sonen min var nyfødd, då vi kom til Jordan. No er han åtte år. Dotter mi er fødd her. Åra går utan at vi kjem oss nokon stad», sa han.

No lever han og familien eit trøysteslaust liv i Jordan, slik andre kristne irakarar også gjer. **Dei må ty til kyrkjene og håpe på hjelp, og denne dagen var det Bibelskapet som kom med hjelpa.** ●

Vil du vite mer om testamentariske gaver?

Testamentariske gaver

De aller fleste av oss ønsker oss en bedre tilværelse. Men det er ikke alle som har det. Mange mennesker lever i nød og fattigdom. De trenger hjelp og støtte. Det er vår oppgave som kirke å hjelpe dem. Vi kan gjøre dette gjennom testamentariske gaver. Dette er en måte å gi på som er enkel og effektiv. Det er også en måte å sikre at dine gaver blir brukt til det som er viktig for oss. Kontakt oss for mer informasjon.

Mange har familie og venner de ønsker å hjelpe i sin svakestes, men mangler flere midler til å gjøre dette. Det er vår oppgave som kirke å hjelpe dem. Vi kan gjøre dette gjennom testamentariske gaver. Dette er en måte å gi på som er enkel og effektiv. Det er også en måte å sikre at dine gaver blir brukt til det som er viktig for oss. Kontakt oss for mer informasjon.

Bibelgaven
Bibelskapets misjonsarbeid

Hvis du ønsker å få tilsendt Bibelgavens brosjyre med informasjon om testamentariske gaver, kontakt oss på tlf. 47 97 64 70, eller e-post: giver@bibel.no

Bibelgaven
Bibelskapets misjonsarbeid

«Vi visste hvordan vi skulle dele ut mat og klær, men ikke hvordan vi kunne lindre krigstraumene. Gjennom bibel-baserte program hjelper vi menneskene til å sette ord på smerten og oppdage at Gud er nær – og vi utdanner lokale veiledere som kan bære håpet videre til mennesker som lever med dype sår.»

Haya Khoury

Kvinner i Mafraq lytter oppmerksomt på **Haya Khoury** fra Det jordanske bibelselskapet. Gjennom samtale, enkle øvelser og bibeltekster får de hjelp til å sette ord på smertefulle erfaringer.

Umettelig behov for traumelindring

– I dag har jeg fått håpet tilbake, sier **Ghada** fra Jordan. Hun har aldri før våget å snakke med noen om smerten hun bærer inni seg.

– Det eneste problemet med dette kurset, er at det er altfor kort, sier Ghada.

Hun har flere ganger fått humanitær hjelp av kirken i Mafraq, som ligger nær en av verdens største flyktingleirer. Nå har hun takket ja til et kurs i traumelindring og føler hun får hjelp.

Det jordanske bibelselskapet tilbyr bibel-baserte kurs i traumelindring sammen med lokale kirker.

Behovet for slike kurs er stort, både blant jordanere og de mange flyktingene i Jordan fra krigsherjede land. Nå ber Bibelselskapet om støtte fra norske bibelvenner, slik at enda flere kan få hjelp til å lindre traumene sine.

Ghada lytter oppmerksomt mens kursleder **Haya Khoury** snakker om hvor viktig det er å sette ord på vonde følelser.

– Vi prøver å kontrollere smerten vi føler,

men ofte ender det med at vi mister kontrollen, sier Haya.

Hun henter en balje full av vann og tømmer en pose med ferdig oppblåste ballonger utover bordet.

– Nå skal vi se hvor mange ballonger jeg klarer å holde under vann samtidig, sier hun og trykker enkelt ned den ene ballongen. Den neste ballongen går også fint. Men da hun forsøker å holde fire ballonger nede samtidig, spretter ballongene ut av vannet.

– Ballongene er et bilde på følelsene våre, forklarer Haya.

Ghada synes at øvelsen gir mening.

– Jeg har holdt alt inni meg. Selv om jeg lengtet etter å snakke med noen, har jeg ingen venner jeg stoler på. I stedet har jeg skrevet dikt. Da føler jeg fred, forteller hun og får støtte av kurslederen.

Balasan – Traumelindring i Jordan

Balasan-senteret samarbeider med alle kirkesamfunn.

- Gir opplæring for veiledere og frivillige medarbeidere, individuell terapi og gruppeterapi, veiledning av familier.
- Visjon: Å se et robust Kristus-sentrert samfunn, både lokalt og regionalt, hvor helbredelse er mulig, emosjonell bevissthet verdsettes og mennesker lever med håp og helhet.
- Ordet balasan er arabisk for balsam.

– Å skrive kan være en god hjelp. Tenk bare på kong David som skrev mange av salmene i Bibelen, sier Haya.

For Bibelselskapet ble behovet for traumelindring tydelig da flyktningene begynte å komme fra Irak og Syria.

– Vi visste hvordan vi skulle hjelpe flyktningene materielt, men ikke hvordan vi kunne lindre krigstraumene deres, forteller Haya.

Når kirkene besøkte flyktningfamiliene, møtte de dyp menneskelig smerte og hørte gruvedkende historier. Mange flyktninger var svært traumatisert.

For de frivillige medarbeiderne ble de sterke inntrykkene vanskelige å takle. De følte seg maktesløse.

– Det var en tung tid, sier Haya.

Hjelpen fant de i Det amerikanske bibelselskapets velprøvde program for traumelindring. For at det skulle fungere i Midtøsten, tilpasset de programmet til sin egen region.

Nå har Bibelselskapet drevet traumelindring i over ti år. De har etablert et eget senter, Balasan-senteret, og samarbeider tett med lokale kirker.

– Det er et bibelbasert program som gir håp, helbredelse og perspektiv på hvem Gud er midt i smerten, sier Haya.

Noen ganger kommer mennesker og sier at de møtte Gud og kom til tro gjennom traumelindringsprogrammet.

– Det er stort når dette skjer, sier hun.

Fordi behovet for traumelindring er så stort, leter Bibelselskapet stadig etter gode veiledere.

– Vi måtte begynne å utdanne veiledere selv. Gjennom samarbeid med utdanningsdepartementet og et nasjonalt universitet, håper vi at denne utdanningen skal bli offentlig godkjent, sier Haya.

I kirken i Mafraq snakker Haya om hvordan sorg og traumer kan prege en på ulike måter. Noen blir sinte og nekter å akseptere det som har skjedd, noen isolerer seg og noen blir redde og er stadig forberedt på det verste.

– Lyder det kjent? spør Haya. Kvinnene nikker.

– Jeg blir alltid redd når telefonen ringer, sier en av dem.

– Da mor døde, ville jeg bare gjemme meg, sier en annen.

Haya minner dem om at hjertets smerte kan helbredes, på samme måte som fysisk smerte.

– Det tar tid, men det vil kjennes lettere etter hvert, sier hun. ●

Barn fra Mafraq og de nærliggende flyktingleirene samles i kirken der Bibelselskapets ungdomsteam formidler fortellingen om Daniel i løvehulen.

Håp i veikrysset

Midt mellom Syria, Irak og ørkenen ligger byen Mafraq, som har blitt hjem for hundretusen-er av flyktninger. I pastor **Nours** kirke samler Bibelselskapets ungdomsteam barn til sang, bibelfortelling og håp.

– Ser du høydene der borte? sier **Nour Sahawneh** og peker.

Han er hovedpastor i den protestantiske kirken og har i mange år engasjert seg for flyktingene, særlig barn og kvinner som har blitt utsatt for vold og overgrep.

– Det er Syria!

Vi står på en terrasse i sjettede etasje i kirkekomplekset i byen nord i Jordan, like ved grensen til nabolandet og heller ikke langt fra Irak. Navnet Mafraq betyr «veikryss» og avslører byens rolle som knutepunkt.

Det er varmt allerede fra morgenen av når dørene åpnes til kirketorget og lekeplassen i bakgården. Snart myldrer det

av barn i alderen 5–15 år. De kan noen få engelske fraser, som: «What's your name?» og «My name is ...»

I samarbeid med menigheten driver Bibelselskapet et omfattende arbeid for menneskene i de to store flyktingleirene Zaatari og Azraq, men ikke alle barna som kommer til kirken er flyktninger. Noen er lokale jordanske barn – og heller ikke alle er kristne.

– Her i kirken føler de seg trygge og får oppleve noe annet enn hverdagen i leirene, sier pastor Nour med et smil.

Doblet befolkning på ti år

På grunn av flyktingstrømmene har befolkningen i fylket

doblet seg i løpet av ti år. Men selv etter regimeskiftet i nabolandet kvier syrerne seg for å reise hjem: For noen minoritetsgrupper har forholdene faktisk blitt mer utrygge, for andre er det rett og slett ikke noe hjem å vende tilbake til. Huset og alle eiendeler er brent, sprengt eller gått tapt i krigen.

I en undersøkelse Flyktninghjelpen har foretatt, oppgir bare 21 prosent av syrerne i Jordan at de har planer om retur. **Rajaa**, som leder Bibelselskapets barne- og ungdomsarbeid, bekrefter observasjonen:

– Mange av flyktningene som har kommet de siste årene vet at de ikke har noen framtid. Syria er ødelagt, og barna har ingen skole å gå til, sier hun.

Crystal og Zina fra Bibelselskapets ungdomsteam.

Våg å stå som Daniel

Etter hvert fylles kirkerommet av 200–300 barn.

Et titalls frivillige fra Bibelselskapet står for hele programmet; de er sangere, bibelfortellere, rekvisitører og musikere. Dagens tema er hentet fra fortellingen om Daniel i løvehulen.

Når teamet begynner med sangene, lyser barnas ansikter opp. Dramaet om Daniel

presenteres med humor, tydelige stemmer og levende fortellerkraft.

Etter forestillingen blir barna spurt om hva de har lært. Responsen er stor.

– Jeg skulle ønske jeg kunne gjøre dette hver dag, sier **Zina**. Hun er frivillig i Bibelselskapets ungdomsteam og har nettopp hatt hovedrollen i dramatiseringen.

– Når jeg står foran barna, kjenner jeg at de er familien min, forteller hun.

Frivillig **Raad** (24) forklarer hvordan de jevnlig besøker hele landet. Han og de andre bruker hele fritiden sin til frivillig arbeid, etter jobb eller studier, og mottar ikke lønn.

Visjonen om et kirkesenter

Kirkehuset i Mafraq ble påbegynt i 2012, før flyktningstrømmen. Nå rommer det klasserom, aktivitetssaler og rom for diakonale tjenester.

Pastor Nour forteller at han for 15 år siden fikk en visjon om en kirke full av liv og aktiviteter – en kirke som skulle vokse til seks etasjer. I dag er de i ferd med å bygge den sjuende.

– Bibelen er kjernen i alt vi gjør. Guds ord er et frø som blir liggende i menneskets hjerte, selv om livet er hardt, sier pastoren.

Fortellingen om Daniel i løvehulen har gjort inntrykk på barna. Etter forestillingen rekker flere opp hånden for å sette ord på troen sin og det de har opplevd.

– Jeg lærte at vi må stole på Gud. Det gjør meg trygg, sier en gutt.

Det er i slike øyeblikk vi ser betydningen av det internasjonale bibelmisjonsarbeidet og fruktene av gavene fra norske bibelvenner.

– 70 prosent av Jordans befolkning er unge. Når vi når dem, når vi framtiden, sier Rajaa.

Behovene er enorme, både blant flyktningfamiliene og den unge jordanske befolkningen. Arbeidet som Bibelselskapet i Jordan driver gjennom ungdomsteam og kirkene, når mennesker som ellers aldri ville hørt Guds ord. ●

Jessica, 9 år:

«Jeg elsker å komme til kirken. I dag har vært den beste dagen i livet mitt. Historien om Daniel lærte meg å stole på Gud.»

Rita, 8 år:

«Jeg kom for å ha det gøy og lære nye ting. Jeg lærte at Jesus gjør mirakler, og at vi må tro på Gud uansett hva som skjer.»

Ahmed, 14 år:

«I dag lærte jeg at Gud alltid er med oss. Jeg liker å komme hit til kirken for å treffe venner og høre historier fra Bibelen.»

Dagen er nær

KNUT GRØNVIK

Ett års ettertanker i form av korte andakter for hver dag i året, der bibelord og livs-erfaringer belyser hverandre. En stille, oppmuntrende led-sager som hjelper deg å leve våkent og håpefullt i lyset fra den kommende dagen.

Kr 449,-

Kan kjøpes i din lokale bokhandel eller på www.bibel.no

 Verbum

www.verbumforlag.no

Hun fulgte hjertet sitt til Bibelselskapet

Rola Bawab hoppet av en lovende karriere. Hun takket ja til jobb i Det jordanske bibelselskapet, selv om det betyr svekkede karrieremuligheter i framtiden.

Rola Bawab er administrativ assistent for generalsekretæren i Det jordanske bibelselskapet.

Å ha en kristen arbeidsgiver på CV-en er ingen fordel på jobbmarkedet i dagens Jordan.

– Da blir en ofte møtt med mistenksomhet, forklarer Rola.

Hun vet at det nå kan bli vanskelig å få arbeid andre steder.

– Å arbeide i Bibelselskapet er et offer, men det er et offer jeg gjør med glede, sier hun.

Rola vokste opp i en kristen familie med tre eldre søstre. Fra hun var liten ble kirken et fristed; først i søndagsskolen og senere i ungdomsarbeidet.

Langsamt modnet troen fram, til hun bestemte seg for å ta imot Jesus som sin frelser.

– Jeg ville tjene ham med livet mitt, forteller hun.

Foreldrene rådet Rola og søstrene til å ta en solid utdannelse. Rola fulgte rådet, utdannet seg som medisinsk tekniker og ble ansatt på et stort, privat laboratorium.

Arbeidet var interessant, men slitsomt. Hun jobbet dag- og nattskift med vakter i helgene. Etter hvert kjente hun en voksende indre uro.

– Jeg var ofte for trett til å gå i kirken. Kallet og tjenesten kom på avstand. Var det virkelig slik livet skulle være?

Rola bestemte seg for å finne en mer meningsfull jobb.

– Jeg sa til Gud at han måtte åpne og lukke dører.

Da hun fikk jobb som sekretær for generalsekretæren i Bibelselskapet, takket hun ja, selv om dette var noe annet enn hun var utdannet til.

Tre år senere er hun glad for at hun våget å ta spranget. Hun lengtet etter en jobb der hun kunne tjene Gud og fant det hun søkte.

– **Jeg stortrives med kollegaene mine. Men det beste er å besøke prosjektene og se smilene og gleden hos menneskene vi får lov å hjelpe.** ●

I et land der bare rundt tre prosent av befolkningen er kristne og over halvparten er under 24 år, arbeider Bibelselskapet for å videreformidle evangeliets håp og fremtidstro til en ny generasjon jordanere og flyktningbarn.

Fire konkrete målsettinger for Bibeldagen:

- Vi kan takke for at vi har Bibelen på vårt eget språk.
- Vi kan gi andre mennesker mulighet til å få en bibel.
- Vi kan hjelpe hverandre til å ta Bibelen i bruk.
- Vi kan be for bibelarbeidet ute og hjemme.

1 bibel = 92 kroner

Gi gaven gjennom din lokale menighet eller Vipps til 828570

Kontonummer: 3000 16 16869

Bibeldagen 2026: Bibler til Jordan

Det å ha sin egen bibel er ingen selvfølge! På Bibeldagen gir vi derfor, hvert år, en gave til bibelarbeidet i andre land. I år retter vi blikket mot Jordan.

Det er lang tradisjon i Norge for å feire Bibeldagen på Søndagskvelden, som i 2026 faller på 1. februar. Men dagen kan markeres når som helst i kirkeåret.

Jordan er et land med dype kristne røtter. Nå får røttene fornyet liv! Modige, unge kristne bærer en sterk visjon om å nå ut med Guds kjærlighet og nåde. De setter sin egen karriere på spill ved å engasjere seg i kristent arbeid.

Sammen med kirkene står Bibelselskapet i Jordan klare til å legge Bibelen i hendene på barn, unge og flyktninger, men de trenger din hjelp.

På Bibeldagen inviterer vi til et solid bibel-løft for dette landet i Midtøsten. Din gave vil være med på å påvirke hele samfunnet i

årene som ligger foran, og mange flyktninger vil for første gang få et møte med evangeliet.

På www.bibeldagen.no finner du informasjon og ressurser som kan brukes privat, deles på menighetens hjemmeside eller brukes ved gudstjenester og møter. Du finner blant annet:

- prekenforberedelse til Søndagskvelden
- forslag til forbønn
- historier og artikler fra bibelarbeidet i Jordan
- enkel utdelingsfolder med informasjon om arbeidet
- PowerPoint-presentasjon
- film fra Bibeldagsprosjektene

Foto: Dan Aksel H. Jacobsen

Taqaddam – å gå framover

Hundrevis av unge frivillige i Jordan er med på å bære bibelarbeidet. Sammen med de ansatte når de barn, unge og familier med evangeliet – midt i en region preget av uro. Bak smilene ligger et alvor: Bibelselskapet trenger støtte til bibler, materiell, ledertrening og traumearbeid – og et nytt bibelhus som kan betjene hele Midtøsten.

På Bibeldagen 2026 samler vi inn penger til bibelarbeidet i Jordan. En bibel koster 92 kroner. Hvor mange kan du gi?

Gi din gave på vedlagte giro, eller på VIPPS 828570
(skriv «Jordan», ditt navn og adresse i meldingsfeltet).